

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

соціальні та спадкові фактори. Найбільшою мірою вплив чинять умови виховання та негармонійні відносини з оточуючими, зокрема з однолітками, так як у підлітковому віці саме ці відносини виносяться на передній план. Однак не варто забувати, що з віком дитина удосконалює вміння контролювати та адекватно виражати свої почуття та емоції, тому закономірним є той факт, що у процесі дорослішання акцентуації, що були присутні у дитинстві та у підлітковому віці, згладжуються. У випадку, якщо цього не сталося через постійний вплив негативних факторів, у дорослому віці загострені акцентуації можуть перерости у явні психопатії.

Список використаних джерел

1. Павелків Р. В. Загальна психологія: підручник для студентів вищ. навч. закл. / Р. В. Павелків. – К. : Кондор, 2002. – 506 с.
2. Леонгард К. Акцентуированные личности: пер. с нем. / К. Леонгард. – 2-е изд. – К. : Вищ. шк., 1989. – 375 с.
3. Ганнушкин П. Б. Клиника психопатий: их статистика, динамика, систематика. Некоторые общее содержание и данные / П. Б. Ганнушкин // Психология индивидуальных различий: под ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, В. Я. Романова. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : АСТ: Астрель, 2008. – С. 455-493.
4. Личко А. Е. Психопатии и акцентуации характера у подростков / А. Е. Личко. – 2-е изд., перераб. и доп. – Л. : Медицина, 1993. – 318 с.

УДК 159.922.73:[159.953:37]

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ

Мисько Єлизавета, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія. Практична психологія», II курс, РДГУ

Керівник: Кулаков Р.С., канд.психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Сучасний шаблон освіти в Україні виносить на перший план не просто навчання учня, а саме його особистість, як майбутнього активного діяча, що буде забезпечувати прогрес суспільства, розвиток і збереження життя на Землі. Центральною концепцією освіти стає розвиток цілісної особистості, яка є всебічно розвиненою та здатною до критичного мислення. Пріоритетність навчання надається соціально-мотиваційним факторам і загальнолюдським цінностям, забезпеченню активної пізнавальної діяльності учня. Старша шкільна ланка охоплює період ранньої юності, що є важливим етапом формування особистості. У цей час старшокласник будує себе сам, визначає свої цінності та інтереси, а також задумується про реалізацію себе у майбутньому. Через новоутворену соціальну позицію значущість учіння зростає, проявляється свідоме позитивне ставлення до навчання, формується нова мотиваційна структура. У зв'язку з цим особливій уваги набуває процес формування педагогами мотиваційної сфери особистості старшокласника. Тому важливим є переосмислення проблеми мотивації навчальної діяльності учнів старших класів з урахуванням домінуючих мотивів, які притаманні для цього віку.

Мета дослідження – охарактеризувати психолого-педагогічні особливості формування навчальної мотивації старшокласників.

Виклад основного матеріалу. Мотивація особистості відіграє важливу роль у побудові життєвих цілей і планів. Як стверджує Є. П. Ільїн: старшокласника традиційно прийнято розглядати як особу, що «стоїть на порозі» дорослого життя, сповненого планів та сподівань. Перспективу у часі, як план уявлень про майбутнє життя, автори розглядають як одну з центральних у старшому шкільному віці ступінь, що впливає на зміст та функціонування мотиваційної сфери особистості. Відповідно до цього змінюється і мотивація навчальної діяльності. Підлітки у виборі професії керуються тим, що подобається

та інтересом до окремих навчальних предметів, а молодші юнаки обирають предмети відповідно до майбутньої професії. Через це у старшокласників простежується скрупульозна вибірковість пізнавальних мотивів, що призводить до суттєвого зниження інтересу до певних предметів на користь майбутніх спеціалізованих знань. Учбово-пізнавальний мотив (інтерес до способів добування знання) удосконалюється як інтерес до методів творчого та теоретичного мислення. Старшокласників цікавить участь у шкільних наукових співтовариствах, застосування дослідницьких методів на уроках. Разом з тим їх захоплюють і шляхи підвищення продуктивності пізнавальної діяльності, про що свідчить інтерес до посібників про культуру й раціональну організацію розумової праці. Очевидно, у цьому віці можна говорити про появу єдності процесуальної й результативної мотивації навчання [1, с.233].

На початку ХХ століття такі російські психологи як: О.Ф. Лазурський, М.М. Ланге, Л.С. Виготський довгі роки проводили дослідження, порушуючи питання мотивації людської поведінки та вивчення пізнавальних процесів. Із створених у 60-ті роки ХХ ст. концепцій мотивації більш-менш продуманою та доведеною до певного рівня закінченості вважається тільки створена О.М. Леонтьєвим теорія діяльнісного походження мотиваційної сфери людини [5, с.230-235]. За цією концепцією всі психологічні особливості людини, в тому числі й мотиваційна сфера, мають своє походження в практичній діяльності, де і формуються властивості особистості. Причому, між структурою діяльності та будовою мотиваційної сфери людини існують відношення ізоморфізму (взаємної відповідності) [5, с.231-233].

Мотивація до навчання визначається як частковий вид мотивації, включений в певну діяльність, в даному випадку діяльність учіння. Як підкреслює провідний психолог, що займається вивченням мотивації учбової діяльності - А.К. Маркова: «Становлення мотивації є не просте зростання позитивного або посилювання негативного відношення до учіння, а ускладнення структури мотиваційної сфери, що стоїть за ним» [2, с.354-356]. В психологічній літературі кожен автор виділяє різні види мотивів учбової діяльності. Так, Л.І. Божович вказує, що для дітей різного віку не всі мотиви мають однакову спонукальну силу. Одні з них є основними, ведучими, інші – другорядними, побічними, що не мають самостійного значення, які так чи інакше підпорядковані провідним мотивам. З одного боку, таким провідним мотивом може виявитися прагнення завоювати місце відмінника в класі, з іншого – бажання здобути вищу освіту або ж сам інтерес до навчання.

Л.І. Божович вище зазначені мотиви розділяє на дві великі категорії. Одні з них пов'язані із змістом самої учбової діяльності і процесом її виконання; інші – з ширшими взаємовідносинами дитини з навколишнім середовищем. До перших належать пізнавальні інтереси дітей, потреба в інтелектуальній активності і оволодінням новими навиками, уміннями і знаннями; інші – пов'язані з потребою дитини в спілкуванні з іншими людьми, в їх оцінці і схваленні, з бажанням учня зайняти певне місце в системі доступних йому суспільних відносин.

Згідно з дослідженнями Н.М. Власової виділяють два типи мотивації – довільну та мимовільну. Довільний план мотивації проявляється тоді, коли мотиви в учня викликаються довільно без сторонньої допомоги. Мимовільний план мотивації проявляється в тому разі, якщо мотиви хтось спеціально формує [4, с.107-113].

Відомий німецький філософ В. Апельт виділив такі мотиви учіння: соціальні (обов'язок і відповідальність, розуміння соціальної значущості учіння, прагнення зайняти певну позицію у стосунках з оточуючими, дістати їх схвалення); пізнавальні (орієнтація на оволодіння новими знаннями, закономірностями, орієнтація на засвоєння способів добування знань); комунікативні (спілкування з однолітками, дорослими); і мотиви саморегуляції (орієнтація на придбання додаткових знань і потім на побудову спеціальної програми самовдосконалення) [1, с.162].

Види мотивів можна поділити на соціальні та пізнавальні. Якщо у старшокласника в ході навчання переважає спрямованість на зміст учбового предмету, то можна говорити про наявність пізнавальних мотивацій. Якщо ж виражена спрямованість на іншу людину в ході

навчання, то говорять про соціальну мотивацію. І пізнавальні, і соціальні мають рівні: широкі пізнавальні мотиви, коли орієнтація йде на засвоєння добування знань, та мотиви самоосвіти, тобто орієнтація на придбання додаткових знань. В своєму становленні різні мотиви названих видів і рівнів можуть проходити наступні етапи: актуалізація первинних мотивів, постановка на основі цих мотивів нових цілей, поява на цій основі нових мотивів, позитивне підкріплення мотиву при реалізації цих цілей, супідрядність різних мотивів.

О.М. Леонтьєв, Л.І. Божович та А.К. Маркова виділили загальну картину вікової динаміки мотивів учіння. Саме від мотивації залежить переважна частина успіхів в навчанні, тому її становлення з початком навчання обумовлює подальший розвиток особистості як частки суспільства. Вони також відзначали, що особливості мотивів і пізнавальних інтересів різних вікових категорій, що вчаться, не є фатально неминучими і необхідно властивими [3, с.47-49].

Висновки. На основі аналізу основних теоретичних і практичних підходів до вивчення особливостей мотиваційної сфери старшокласників, можна зробити наступні висновки.

Навчання, безумовно, є найважливішим видом провідної діяльності у період ранньої юності, адже старшокласник закладає перші цеглини у фундамент свого майбутнього, тому так важливо його змотивувати та продукувати позитивне ставлення до цього процесу. Для успішного формування мотивації до навчання необхідно створити актуальні мотиви, які спонукатимуть старшокласника до діяльності. Найбільш результативною мотивацією для учнів старшої школи є мотивація, що спрямована на їх власну особистість. Не менш важливими інструментами, що підвищують мотивацію учня, є форма подачі навчального матеріалу, організація вчителем навчального процесу та його комунікативні навички.

Отже, правильна мотивація – це правильний напрямок, за допомогою якого вчитель і учень доходять до такої взаємодії, яка дає плідні результати в процесі навчання.

Список використаних джерел

1. Ананьев Б.Г. О проблемах современного человекознания / Б.Г. Ананьев // 2-е изд. – СПб.: Изд. Дом. «Питер», 2001. – 263 с.
2. Анастаси А., Урбина С. Психологическое тестирование / А. Анастаси, С. Урбина // М. : Украина, 2001. – 688 с.
3. Васильков А. М. Динамика мотивационных установок к профессии военного врача в процессе обучения в военно – медицинском вузе/ А.М. Васильков, С.С. Иванов // Ананьевские чтения – 97: Тезисы научно – практической конференции. – М., 1997.
4. Занюк С. С. Мотиваційний тренінг. Формування мотивації учбової діяльності у студентів та старшокласників / С.С. Занюк // Практична психологія та соціальна робота. – 2002. - № 8. – С. 31 – 42.
5. Занюк С.С. Психологія мотивації: Навчальний посібник / С.С. Занюк // К.: Либідь, 2002. -304с.
6. Ильин Е.П. Мотивация и мотивы / Е.П.Ильин. - СПб. : Питер, 2000. -446с.

УДК 159.964.21:159.922.8

ШЛЯХИ ЗАПОБИГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ

У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ

Михайлова Тетяна, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія», 1 курс, РДГУ

Науковий керівник: Павелків Р.В, д-р психол. наук, професор

Постановка проблеми. Підлітковий вік як складний етап переходу від дитинства до дорослого віку – це період формування протиріч між ставленням до себе та ставленням до

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144